

Sähköinen koulumaailma

Maailman menoa seuratessa Leevikin on viimein siirtynyt sähköiseen muotoon, joskin entiseen malliin kerran lukukaudessa on saatavilla myös lehden paperiversio. Uudistuksen myötä saamme lukea Leevin artikkeleita ympäri lukuvuotta, jolloin julkaisujen ajankohtaisuus korostuu. Tavoitteenamme on myös, että julkaisut ovat helposti lukijoiden saatavilla, joten julkaisuihin pääsee sekä Madetojan musiikkilukion Facebook-sivulta että kotisivuilta.

Koululaitos on ison haasteen edessä teknologian levitessä kaikille elämän osa-alueille. Päättäjät pohtivat, miten koulut saadaan pysymään kehityksen mukana. Suomi on perinteisesti ollut kansainvälisten kouluvertailuiden kärkisijoilla, joten laaja keskustelu koulujen kehittämisestä varmasti on tarpeen pysyäksemme huipulla.

Teknologia ja sähköistyminen onkin jo tullut osaksemme koulun arkea. Osa oppimateriaaleista on internetissä, tehtäviä palautetaan sähköisesti, kommunikointi ja kurssivalinnat onnistuvat Wilmassa, ja internetiä pyritään hyödyntämään tiedonhaussa. Nykyisiä ja tulevaisuuden lukiolaisia varmasti puhuttavat myös sähköiset ylioppilaskirjoitukset.

Teknologian tehtävä koulussa on helpottaa byrokratiaa ja oppimista. Parhaimmillaan siitä on suurta hyötyä, esimerkiksi oppilaan ja opettajan välisessä viestimisessä. Nykyajan nuorille sähköisten laitteiden käyttö oppimisessa ja tiedonhaussa onkin usein luontevaa, ja tekniikan poisjättöä kouluympäristöstä voisi verrata jopa muurin rakentamiseen koulumaailman ja muun maailman välille. Aina teknologian käyttö ei kuitenkaan ole perusteltua, ja se voi jopa häiritä opiskelua.

Viime vuosina oppilaat ja opettajat ovat joutuneet käyttämään huomattavasti aikaa uusien järjestelmien ja ohjelmien opetteluun. Käyttämiemme palveluiden, kuten Moodlen ja Wilman, toimivuus ja helppokäyttöisyys eivät kestä vertailua moniin muihin nykypäivän sähköisiin ympäristöihin, kuten Facebookiin tai Youtubeen. Jotta sähköistymisestä saataisiin paras hyöty, palveluiden tasoon tulisi panostaa huomattavasti nykyistä enemmän.

Yleinen ongelma opettajanpöydän molemmin puolin lienee myös opettajien puutteelliset atk-taidot. Opetteluun kuluu aikaa ja voimavaroja, joita voisi käyttää itse opetukseen. Olisi väärin olettaa opettajien osaavan käyttää sähköisiä järjestelmiä jo valmiiksi, sillä suuri osa heistä astui teknologian maailmaan vasta aikuisiällä. Osa opettajista on kuitenkin hankalassa asemassa, kun opetuksessa pitäisi osata luontevasti käyttää monimutkaisia palveluita vähillä tietotekniikkataidoilla.

Ongelmat eivät rajoitu vain opettajiin. Tulevaisuudessa kaikilta oppilailta edellytetään tietokonetta muistiinpanojen tekoon, mikä saattaa asettaa nuoret eriarvoiseen asemaan. Miten toimitaan tilanteessa, jossa vähävaraisella perheellä ei ole varaa kustantaa lukiolaiselleen omaa kannettavaa tietokonetta?

Kritiikistä huolimatta sähköistymiseen on syytä suhtautua positiivisesti. Teknologiaa ei kuitenkaan pitäisi käyttää vain siksi, että sitä on olemassa, vaan sen hyödyntämiselle pitäisi aina olla jokin perustelu. Tätä kouluteknologian kultaista sääntöä silmälläpitäen esitänkin ehdotuksen, joka helpottaisi monen lukiolaisen elämää: sähköistetään tenttilaput!

Oona Tuominen

Mutrix-musikaalin kuvasatoa

Tommi Kuisma 30.11.2015

Kevyen musiikin maraton

Teksti: Aapo Käkilehto, kuvat: Tommi Kuisma 13.12.2015

Kevyen musiikin maraton järjestettiin tänä vuonna 18. marraskuuta. Tapahtumaan osallistui 14 Madetojan musiikkilukion bändiä, joissa soitti ykkös-, kakkos- ja kolmosvuoden opiskelijoita. Tässä on lyhyt kuvakokoelma tapahtumassa soittaneista bändeistä. Pahoittelemme Molokone-bändin kuvan puuttumista, koska kuvaajamme soitti itse yhtyeessä eikä näin voinut ottaa kuvaa.

Key Massa (Rummuissa Oskari Teräsniiska)

Mahdollinen Jännetupintulehdus

Välivainion treenikäng

Lena & The Spaghetticarbonara

I. Boggins ja Harmaat Rillit

Minna ja Päälliköt

Taneli Reponen
Vulf

Iine-sedö ja 2D porno

Suvi Simomaa

Skörbälä Sextet

P.A.ska

Suatananlutkat (Rummuissa Ville Vitikka)

Tapahtuman juontajat Otso Clarot ja Milla Sneck

Pokkisen top-pop 2015

Ilkka Pokkinen 17.12.2015

Tämä lista ei ole missään tärkeys- tai paremmuusjärjestyksessä. Se on täysin intuition pohjalta hatarasti perusteltu ja myöhään yöllä laadittu listaus itselleni merkittävistä asioista, jotka ovat olleet tärkeitä asioita kuluvan vuoden populaarimusiikissa. Nyt ei ole kyse siitä, mikä oli mielestäni vuoden parasta musiikkia, vaan kyse on enemmänkin yleistä ilmapiiriä ja mediaa muokkaavista tapahtumista, albumeista ja ihmisistä. Toivottavasti en unohtanut mitään tärkeää.

1. En kommentoi

Antti Tuisku on ehkä yksi oudoimmista imagoista mediassa. Itse kuvailisin hänen tyyliään haistatteluksi yleisille normeille. Ilmiö alkoi *Peto on irti* -singlellä ja musiikkivideolla. Miten söpöstä homoseksuaaliksi epäilystä nyyhkylaulajasta voi yhtäkkiä kuoriutua banaaneja syövä perverssi? Albumi *En kommentoi* on selkeästi uutta Antti Tuiskua. *Juuret* ovat vaihtuneet pyllyn pyörittämiseksi tanssilattialla. En väitä, että albumi olisi mielestäni hyvä, mutta sillä on hyviä juttuja ja koukkuja, ja se on todella kiinnostava ja huomiota herättävä. Ja sitä Antti luultavasti hakikin. Levyn ja *Vain elämää* -ohjelman kautta häntä voi pitää jälleen suomalaisena hittiartistina.

2. Suomen 10 kuunnelluinta biisiä = yksi albumi

Jos yksikin artisti onnistuu täyttämään Spotifyn top 10 -listan musiikillaan, häntä voi pitää jo jollain tavoin musabisneksen kuninkaana. Ja sitä **Jare Tiihonen** ehkä onkin. Cheekin levyjen suosiota ei voi kuin ihmetellä. Kuuntelijakunta keskittyy lähinnä teini- ja keski-ikäisiin naisiin sekä yökerhojen soittolistoihin. Itse en voi edes sietää Cheekiä. Mutta albumia ei todellakaan voi pitää huonona tällaisella menestyksellä, eikä yleensääkään artistia. Lähinnä vaan miehen ällöttävä itseään täynnä oleminen ja muita ylemmäksi nostaminen, mammonalla mässäily, tuotannon sisällöttömyys sekä massan miellyttäminen pitävät itseni kaukana.

3. Mies nimeltä Anssi Kela

Anssi Kela löi läpi jo ensialbumillaan vuonna 2001. *Nummela* myi platinaa ja ilmestymisvuonnaan. Tähän päivään mennessä sitä on myyty yli 157 000 kappaletta, ja se ansaitsee paikkansa Suomen kolmanneksitoista eniten myytynä suomalaisena albumina. Mutta mies on tehnyt tämän jälkeen? Levyjä on ilmestynyt viisi kappaletta. *Suuria kuvioita* (2003), *Rakkaus on murhaa* (2005) ja *Aukio* (2009) eivät saavuttaneet läheskään yhtä suurta suosiota kuin *Nummela*. Vasta Kelan omalla nimellä julkaistu läty herätteli kuulijakuntaa uudelleen 2013, varsinkin levyn single *Levoton tyttö*. Mutta vuosi 2015 onkin ollut yhtä pauhausta Kelan ympärillä. Sosiaalisen median valloittanut artisti on saavuttanut huikeita katsojalukuja live-streameillaan Facebookissa, eikä *Vain Elämää* -formaatisissa mukana oleminen ei todellakaan laskenut suosiota. Mutta itse musiikki on todella erilaista verrattuna *Nummelan* Anssi Kelaan. Koneellisten soundien mukaan ottaminen ja tanssittavan musiikin tuotto ovat muokanneet Kelan soundia, mikä voi järkyttää ensi kuulemalla.

Tyylin muutoksesta huolimatta uusi Anssi Kela kuulostaa häneltä itseltään *Nostalgia*-albumillaan. Sanoitukset ovat tutun kirveelläveistettyjä ja kappaleet monipuolisia. Funkahtava ja kasaria hehkuva äänimaailma laittaa jalan hakkaamaan kappaleiden tahtiin, eikä Kelan uskomatonta eri instrumenttien taitamista ja laulutaitoa voi olla ihailematta. Ehdottomasti yksi tämän hetken kiinnostavimpia artisteja, jolta vain odottaa uutta tuotantoa.

4. Kotimainen musiikki ei kuolekaan! (toivottavasti)

Valitettavasta tosiasiaista eli radiosoittohittien soundin tasaisesta muuttumisesta kohti Amerikan hittitehtaita ja ulkomaisen musiikin paljoudesta huolimatta olen positiivisesti yllätynyt suomalaisesta musiikin tuotannosta. Kiinnostavia uusia artisteja, yhtyeitä ja levyjä on ilmestynyt tasaisesti tietooni läpi vuoden. Eivätkä uudet bändit ole pyrkineet apinoimaan jo tehtyä, vaan uudenlaista musiikkia on parsittu kokoon hyvällä maulla. Tässä muutama itseäni erityisesti ilahduttaneista:

Pariisin Kevät – Musta Laatikko

Tiisu – Elämän Koulu

Tiihet, pajut ja muut – Puuhevonen (single)

Apina – Infektiko

WÖYH! – Dwzyrek

Arvio: Elojazz 2015 – positiivinen kokemus

Jazz jazz jazz... Mitä siitä nyt sanoisi? Musiikkilaji, jota jotkut pitävät elitistisenä ja tekotaiteellisenä. Ja monesti se kai sitä onkin. Mutta sopivissa määrin, hyvin soitettuna ja ravintola Tuban tarjoillessa ruokaa sekä juomaa ei siitä voinut olla nauttimatta. Elojazz oli juuri tätä.

Ilkka Pokkinen 22.9.2015

kuvat: Tuomas Kallio

Oulun Elojazz 2015 lähti käyntiin torstaina 30.7. Twiikin soulia, rhythm&bluesia, ja funkia miksaavalla musiikilla. **Tapio Wiikin** johtama rytmiryhmä soitti kappaleensa tasaisen varmallalla ammattimaisella otteella. Illan lopetti Oulun All-Star Big Band solistinaan **Dr. Lonnie Smith**. Turbaanipäinen hammond-urkuguru, loihti ilmoille 60- ja 70-luvun jazz- ja bluessoundeja.

Perjantain aloituksesta huolehti **Johanna Försti** taustabändinsä tukemana. Laulajatar esitteli noin yhden ja puolen tunnin aikana monia James Bond -elokuvien tunnettuja kappaleita **Jussi Lampelan** jazz-sovituksina. Förstin sielukkaiden tulkintojen jälkeen lavalle asteli **Avishai Cohen**. Maailmanlaajuista huomiota nauttiva Cohen ei piilotellut kykyjään trumpetin kanssa. Uskomattomien improvisaatioesitysten jälkeen oli illan pääesiintyjän Elektro GT:n vuoro.

Oulun Youth Jazz Orchestraa johtamassa Jaakko Jauhiainen.

Rumpali **Mikko Hassisen** johtama tuore yhtye on saanut suurta arvostusta Suomessa, muun muassa Teosto-palkinnon viime keväänä esikoisalbumillaan. Huippunimistä koostuva orkesteri hoitikin keikkansa turhia jupisematta ja tiukalla soitannalla.

Oulun Youth Jazz Orkestran räjäytettyä koko yleisö liekkeihin sulosävelillään ja tuulia hivelevällä soundillaan lauantai-illan alkajaisiksi oli Jori Huhtala 5:n kokoonpanon vuoro, jota seurasi Iiro Rantala&Jussi Lampela Nonet. Allekirjoittanut kävi näiden kahden aikana pienellä hengähdystauolla ja valmistautumassa koko festarien huipentumaan. Letkeää bile-funkkia soittava The Northern Governors koostuu Suomen eturivin muusikoista. Hienoisen viivästyksen jälkeen lavalle noussut porukka oli kaikkea muuta, mitä olisin odottanut Elojazzilla näkeväni. Energinen, mukaansatempaava ja todella hyvällä soundilla varustettu yhtye sai koko festarikansan tanssimaan mukanaan.

Itselleni festarit olivat kaikin puolin positiivinen kokemus. Esiintyjät olivat tasokkaita oman musiikki tyylinsä ammattilaisia, ja järjestelyt toimivat ilman suuria ongelmia. Elojazzit käsittivät myös Jazz-puiston sekä muita pienempiä aktiviteetteja ympäri Oulua niitä tässä sen enempiä kertaamatta.

HAASTATTELU

Puolittajasta suomirockin suureksi tähdeksi

Roosa Kalaoja 27.10.2015

Kävin katsomassa Vaasan kaupunginteatterissa musikaalin *Badding – rokkiin ja takaisin*. Musikaali kertoo nimensä mukaisesti yhden suomirockin suurimman vaikuttajan, **Rauli ”Badding” Somerjoen**, elämästä näyttäen niin taiteilijan onnen hetkiä kuin syviä vajoamisiakin. Olin kuullut esityksestä paljon hyvää, mutta halusin itse todistaa kaikesta huolimatta mielessä kipunoivat epäilykseni vääriksi. Voin kertoa, että sain mitä halusin. Vaasan kaupunginteatteri oli onnistunut täydellisesti. Tarina meni soljuvasti eteenpäin tunnetuilla klassikkokappaleilla maustettuna, eivätkä roolisuorituksetkaan jättäneet ketään kylmäksi. Esitys toi kaikkea sitä, mitä hyvä teatterikokemus tuo: naurua, kyyneliä, kylmiä väreitä, hämmästystä sekä pakahduttavia tunteita, joita ei sanoin voi selittää.

Ennen esitystä pääsin haastattelemaan pääroolin esittäjää, entistä madetojalaista **Oiva Nuojuaa**, joka löi kaikki ällikällä loistavalla roolin loppuun viemisellä niin eleitä kuin ääntä ajatellen. Nyt ymmärrän, mitä Johanna Kemppainen tarkoitti sanoessaan minulle viime keväänä Oivan olleen parempi Badding kuin Badding itse.

”Oiva Nuojua, 24 vuotta. Olen kirjoittanut Madetojalta 2010 ja nyt olen näyttelijänä Vaasan kaupunginteatterissa”, nuori näyttelijälupaus kertoo itsestään. Kun kysyn, kenet opettajat hän muistaa parhaiten, saan naurahtaa vastauksen, ettei siitä nyt niin kauan ole. ”Muistan kyllä kaikki, totta kai musiikinopettajat Johanna Kemppainen ja Anne Ålander päällimmäisinä.” Lukion jälkeen Nuojua asui Oulussa ja toimi Oulun kaupunginteatterissa avustajana ja vierailevana näyttelijänä. Hän kävi myös armeijan ja oli niin sanoituissa oikeissa töissä.

Vielä lapsena Nuojua ei tiennyt, että hänestä tulee näyttelijä. ”Ei se käynyt edes mielessä, vaikka fajia on näyttelijä ja äitikin on viettänyt paljon aikaa teatterin parissa”, hän kertoo, ”se oli arkea, ei se tuntunut mielenkiintoiselta”. Musiikki kiinnosti Nuojuaa enemmän, ja vasta lukion ensimmäisellä ja toisella luokalla kiinnostus näyttelemistä kohtaan kohotti päätään. ”Ehkä siellä 17–18-vuotiaana päätin, etten hae kuin ehkä johonkin teatterikouluun”, hän toteaa ja myöntää sen olleen hieman naiivisti ajateltu, mutta ainakin tähän mennessä hyvin on mennyt.

Mistä Oiva Nuojua sitten sai kipinän näyttelemiseen? ”Lukiosta, muistaakseni ekalla, musikaalin myötä”, hän muistelee. Kaverit ja opettajat houkuttelivat hänet musikaalikurssille, joka yllätti positiivisesti. Kipinä näyttelemiseen ja samalla myös

laulamiseen, jota hän ei ollut ikinä ajatellut osaavansa erityisen hyvin, oli saatu. Seuraavana keväänä Johanna Kemppainen ja Anne Ålander kehottivat musikaaliporukkaa hakemaan Oulun kaupunginteatterin *West Side Story* -nuorisomusikaaliin. "Hain ja pääsin. Se oli sitten seuraava, mistä tajusin, että tää on ihan parasta", Nuojua kertoo.

Badding – rokkiin ja takaisin ei siis ollut Nuojuan ensimmäinen musikaali. Takana olivat lukiossa tehty musikaali *Kriisiä ja kanaa* sekä Oulun kaupunginteatterin *West Side Story*. "Oli jännä huomata, kuinka moni on nyt tänä päivänä siitä lukion musikaaliporukasta taidealalla: muusikkona, näyttelijänä tai tanssijana", hän huomauttaa lopuksi. Kysyessäni esikuvaa tai näyttelijää, josta Nuojua olisi ottanut mallia, saan kieltävän vastuksen. "Ei voi sanoa yhtä, yritän löytää kaikista jotain, mistä ottaa mallia", hän toteaa.

Esityksiin valmistautuessa tärkeimpänä Nuojualle ovat kahvi ja kollegojen kanssa juttelu. "Pyrin siihen, etten olisi väsynyt. Kahvia on pakko saada", hän kertoo ja jatkaa: "Ihmisten kanssa perusdiipadaapa ja 'miten on päivä mennyt' -juttelu on mulle paras keino saada mieli auki, joka on tärkeitä lavalle mentäessä." Syödä pitää myös vähän sekä avata hieman ääntä ja kroppaa, mutta ei niitäkään liikaa.

Oiva Nuojua kertoo oppineensa teatterityössä hyvin paljon niin elämästä kuin kaikesta muustakin. Koko ajan oppii uutta, ja se onkin Nuojuan mielestä parasta kyseisellä alalla. Onko jokin yllättänyt tässä työssä? "Vaasaan töihin tullessa ja kiinnitettynä näyttelijänä työn raadollisuus ja rankkuus", hän kertoo. "Ei jää loppujen lopuksi hirveesti muuhun energiaa ja voimavaroja, kun on koko ajan uutta proggista."

Entäpä millainen on näyttelijän suhde Rauli "Badding" Somerjokeen? Nuojua kertoo pitävänsä edesmenneestä muusikosta kovin paljon ja kuunnelleensa häntä aina, jo ennen tätä produktiotakin. Udellessani parasta Baddingin kappaletta hän ei osaa mainita yhtä useiden hyvien joukosta. "Tykkään kauheesti niistä, mitä se on tehnyt esimerkiksi M. A. Nummisen kanssa. Just Suomen Talvisota -platta, plus kaikki muut, mihin liittyy Mauri Antero Numminen", hän kertoo ja lisää pitävänsä myös tangoista, joita Badding esitti.

Nuojua haaveilee onnellisesta, tasapainoisesta ja ammatillisesti ajatellen haasteellisesta elämästä. Hän toivoo saavansa ja pystyvänsä tekemään näyttelijän työtä mahdollisimman hyvin sekä saavansa siitä palkkaa ja olemaan sen arvoinen. Jatkossa Oiva Nuojua tullaan näkemään ainakin tämän ja ensi vuoden ajan Vaasan kaupunginteatterissa. Muusta ei vielä ole tietoa.

Lopuksi Nuojua lähettää terveisiä madetojalaisille: "Nauttikaa siitä ajasta! Se on nastaa aikaa." Hän kehottaa tekemään niitä asioita, jotka itseä kiinnostavat. Ja kuten kaikki todelliset madetojalaiset, hänkin muistuttaa kokemuksen syvällä rintäänellä naurahtaen ottamaan lyhyen matikan ja puolittamaan niin paljon kuin pystyy. Lopuksi hän lisää: "Nauttikaa siitä, että siellä saa tehdä. Lukio on loppupeleissä ihmiselle huoletonta aikaa. Eikä stressata, ei lukioista tai ylioppilaskirjoituksista. Elämä vasta alkaa siitä!"

Haikuja

Vari vei heitä
Suorinta tietä, kohti
Unta ikuista

-Breibreibrei

Samea foni
Käsissä vapahtajan
Kolmetuhatta

-tuntematon

Saarelta kiire
On meren syleisyyen, mä
Tunnen osuman

-Vasemmistonuori

Hän elää lopun
Elämää vankilassa
Häntä vihataan

-Hieno mies

Hän antoi kaiken
Koska halusi luoda
Maalleen parempaa

-Hieno mies

Hän loi parempaa
Elämänsä hinnalla
Meille kaikille

-Hieno mies

Viime tingassa
Torstai-iltapäivällä
Ehdin haikuilla
Kirjoitukset, ne
lähestyy, voihan v...u
abien tuho

-Abirenttu

Haluan yhden
haikuni Leevi-lehteen
ois eka kerta

-Noora Åman, 3C, 0400-572315

Armas sensori
Tarkistathan että on
Tavut haikuissa
Oikein, ärsyttää
että viime vuosina
liikaa virheitä
Opetelkaa se
viisi – seitsemän – viisi
Toimituksessa
Että ei tarvi
Ite tulla tarkistaan.
Nii, jumalauta!

-Haikumestari

Sienet jahtaavat
Haluan pois täältä
Keuhkoja polttaa

-tuntematon

pian on ohi
Kärsimys kestämatön
HYVÄSTI KARJIS

-onjo väsy

Anteeksi herra
konstaapeli, mutta voi-
sinko purskauttaa?

-tuntematon

Kuukytkuus kurssii
Missäköhän on se yks
Puuttuva kurssi?
Pedon lukuna
tunnettu, miehen luku
Kuusi – kuusi – kuus.

-Ave Satanus

Kaakeli teki
Taatelista ponua
Jalkahierontaa

-Super Seppo

niin, totisesti
Suomen mentaliteetti

-sensuroitu nimimerkki